

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: NK. I-0911/20 12008

SWIETOKRZYSKI WOJEWODZKI URZĄD W KIELCACH	
KANCELARIA WOJEWODY	
Wzrost	00 07 2008
Imię	
Adres	
Podpis	

Kielce, 2008-02-01

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759 z 2005r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457 oraz z 2006r. Nr 17, poz. 125 i Nr 181, poz. 1337).

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XVI/108/2007 Rady Miasta Daleszyce z dnia 28 grudnia 2007r. w sprawie zatwierdzenia taryf za dostarczoną wodę i odprowadzanie ścieków za pomocą komunalnych urządzeń zbiorowego zaopatrzenia.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 28 grudnia 2007r. Rada Miejska w Daleszycach zatwierdziła taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Miasta i Gminy.

W § 1 uchwały Rada Miejska określiła cenę za wodę dostarczaną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Jednocześnie Rada podzieliła odbiorców wody na dwie taryfowe grupy odbiorców tych usług, tj. odbiorców rozliczających się za zużycie wody wg wskazań wodomierza oraz odbiorców rozliczających zużycie wody na „zasadzie ryczałtu”.

Podział odbiorców wody na dwie grupy jest zupełnie niezrozumiały z uwagi na to, iż dla obydwu tych grup została określona jednakowa cena za dostarczoną wodę.

Zauważyć należy ponadto, iż dokonywanie podziału odbiorców wody na grupy według kryteriów wyposażenia nieruchomości w urządzenia pomiarowe, bądź ich braku jest niedopuszczalne w celu zróżnicowania ceny dostarczonej wody. Przyjęcie bowiem kryterium zróżnicowania cen za wodę dostarczoną z urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę jest sprzeczne z prawem.

Stosownie do art. 20 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r. Nr 123, poz. 858) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług. Ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane dla poszczególnych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Kryteria różnicowania cen i stawek opłat zawartych w taryfie zostały określone w rozporządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz. U. Nr 127, poz. 886).

Zgodnie z § 3 pkt 1 lit. c) i § 13 ust. 2 pkt 3 wymienionego rozporządzenia taryfowe ceny i stawki opłat powinny być kalkulowane i różnicowane w taki sposób, aby zapewnić m.in. eliminację subsydiowania skrośnego. W słowniczku do rozporządzenia wyjaśniono, że subsydiowanie skrośne to pokrywanie kosztów dotyczących jednego rodzaju prowadzonej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej lub jednej z grup taryfowych odbiorców usług przychodami pochodzącymi z innego rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej lub od innej taryfowej grupy odbiorców.

W świetle obowiązujących uregulowań prawnych trudno uznać, iż podział odbiorców usług na grupy taryfowe według kryterium wyposażenia posiadanych przez nich nieruchomości w urządzenia pomiarowe, bądź braku takich urządzeń, uzasadniony jest różnymi kosztami świadczenia usług.

Niedopuszczalne jest zatem różnicowanie cen dla odbiorców usług według przedmiotowego kryterium.

Wyposażenie nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe ma jedynie wpływ na sposób ustalenia ilości wody dostarczonej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjno do nieruchomości odbiorcy usług. Ilość dostarczonej wody do nieruchomości ustala się na podstawie wskazań wodomierza głównego, a w przypadku jego braku w oparciu o przeciętne normy zużycia wody.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 5 wym. rozporządzenia warunki rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, z uwzględnieniem wyposażenia nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe, powinny być określone w taryfie.

Zgodnie z ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Taryfy są zatwierdzane przez radę gminy. Wójt, po otrzymaniu od przedsiębiorstwa wniosku o zatwierdzenie taryfy, sprawdza czy zostały one opracowane zgodnie z przepisami ustawy oraz weryfikuje koszty związane ze świadczeniem usług przez przedsiębiorstwo pod względem celowości ich ponoszenia. W zależności od tego czy taryfy zostały opracowane poprawnie czy też nie, wójt występuje do rady gminy z wnioskiem odpowiednio o zatwierdzenie taryf, bądź o odmowie ich zatwierdzenia (art. 20 ust. 1 i art. 24 ustawy).

Z przedstawionych regulacji prawnych wynika, iż rola organów gminy w zakresie cen i opłat za usługi wodociągowo-kanalizacyjne ogranicza się jedynie do weryfikacji tych cen i opłat oraz do ich zatwierdzenia, bądź odmowy zatwierdzenia. Rada gminy nie jest natomiast uprawniona do zmiany cen i opłat zawartych w taryfie określonej przez przedsiębiorstwo kanalizacyjne.

Obniżenie zatem przez Radę Miasta cen za m³ dostarczonej wody i za m³ odprowadzanych ścieków narusza prawo.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż wymieniona w taryfie „opłata stała” nie mieści się w katalogu opłat, które mogą zawierać taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Zgodnie bowiem z wymienionym rozporządzeniem taryfy mogą przewidywać następujące opłaty:

- abonamentową - definicję tej opłaty oraz zasady kalkulowania jej stawki określają przepisy § 2 pkt 11 i § 13 ust. 3-6 rozporządzenia,

- za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych - § 5 pkt 6 rozporządzenia,
- za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych - § 5 pkt 7 rozporządzenia.

Jak wyżej wskazano definicję opłaty abonamentowej zawiera § 2 pkt 11 rozporządzenia. Natomiast przepisy § 13 ust. 3-6 określają koszty stanowiące podstawę kalkulowania stawki tej opłaty.

Analiza wymienionych regulacji prawnych prowadzi do wniosku, iż stawka opłaty abonamentowej nie może być ustalona w jednakowej wysokości dla odbiorców usług, których nieruchomości wyposażone są w wodomierze i dla odbiorców usług rozliczanych na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody.

Zgodnie z ustawą rozliczania za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków są prowadzone przez przedsiębiorstwo na podstawie określonych w taryfie cen i stawek opłat oraz ilości dostarczonej wody i odprowadzanych ścieków. Sposób ustalania ilości wody dostarczonej do nieruchomości oraz ilości odprowadzanych ścieków określony został w art. 27 ustawy.

W świetle wymienionych uregulowań prawnych określony przez Radę Miasta w § 2 ust. 5 uchwały sposób ustalania ilości ścieków odprowadzanych z gospodarstw domowych do sieci kanalizacyjnej nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego.

Należy ponadto zauważyć, iż zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat. Kalkulację tą przedsiębiorstwo sporządza w formie tabel, których treść określona jest w załączniku do rozporządzenia (§ 19 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia).

Zgodnie ze wskazanymi regulacjami prawnymi, tabel będących szczegółową kalkulacją cen i stawek opłat określonych w taryfie powinno być 8. Tymczasem do uchwały załączona jest tylko jedna tabela, wymieniona w § 19 ust. 3 pkt 4 lit. e) rozporządzenia. Należy ponadto zauważyć, iż dane zawarte w tabeli załączonej do uchwały są całkowicie sprzeczne ze wzorem tabeli, określonym w załączniku do rozporządzenia.

Zastrzeżenia budzi również § 4 kwestionowanej uchwały, w którym przewidziano sposób jej ogłoszenia właściwy dla aktów prawa miejscowego.

Uchwała w sprawie zatwierdzenia taryf nie jest aktem prawa miejscowego. Taryfy sporządza przedsiębiorstwo a rada gminy jedynie je zatwierdza. Organ wydający akt normatywny niczego „nie zatwierdza”, a ustala samodzielnie, w granicach określonych przez prawo, treść reguł zachowania, czyli tworzy prawo. W przypadku taryf rada gminy jest uprawniona jedynie do ich zatwierdzenia, z nie do ustalenia cen i opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę. Taryfy nie mogą być traktowane jako akt normatywny również z tego powodu, iż taryfy mogą obowiązywać także w przypadku braku ich zatwierdzenia przez radę gminy.

Tryb podania taryf do publicznej wiadomości określony został w art. 24 ust. 7 i 9 ustawy. Zgodnie z wymienionymi przepisami taryfy ogłasza się w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, iż uchwała nie zawiera przepisu określającego termin wejścia jej w życie.

W świetle powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Patka-Koruba